

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ: Τρεις Ημέρες Σιωπής και Αδιάλειπτης Προσευχής

/ [Αγιορείτικα](#)

Όλοι οι πατέρες στις μονές και στα καλύβια το βράδυ της Κυριακής μετά τον εσπερινό της συγχωρέσεως και το απόδειπνο κλείνονται στα κελιά τους βγαίνουν μόνο για τα απολύτως αναγκαία.

Τράπεζα για φαγητό δεν στρώνεται αυτές τις τρεις μέρες παρά μόνο για τους επισκέπτες λίγο τσάι και λίγα παξιμάδια.

Για τρεις μέρες βγαίνουν από το κελί τους μόνο για να πάνε στην εκκλησία για τις ακολουθίες. Για τρεις μέρες δεν τρώνε παρά μόνο όσοι για λόγους υγείας επιβάλλεται.

Για τρεις μέρες κάποιοι από αυτούς δεν πίνουν ούτε νερό.

Για τρεις μέρες σιωπούν. Για τρεις μέρες μένουν κατά το ανθρωπίνως δυνατόν άγρυπνοι.

Για αυτές τις τρεις μέρες κάνουν αδιάλειπτη προσευχή, άλλοι όρθιοι, άλλοι γονατιστοί, άλλοι με μετάνοιες ακόμη κι αυτοί οι ανήμποροι που στα κρεβάτια τους ανίκανοι να σηκωθούν είναι, βρίσκονται με ένα κομποσκοίνι στα χέρια τους και ψελλίζουν. Ψελλίζουν την ευχή. Μια ευχή που περιλαμβάνει άπαντι των κόσμων.

Μια ευχή που ξεκινά από τα φθαρτά τους χείλη και φτάνει εκεί ψηλά στα ουράνια και παντοτινά!